

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122324525
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6122324525.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava - Nové mesto, IČO: 47 957 692, právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému T. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX Q., právne zastúpený JUDr. Daniel Tarbaj, advokát so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345, o zaplatenie 265,63 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k 9Csp/106/2022-72, zo dňa 22.septembra 2022, takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a V.
II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, (cit.):
„I. Konanie zastavuje v časti o zaplatenie sumy 23,89 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy:

- 4,99 € od 21.01.2020 do zaplatenia,
- 18,90 € od 19.02.2020 do zaplatenia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 73,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy:

- 10,11 € od 19.12.2019 do zaplatenia,
- 31,64 € od 21.01.2020 do zaplatenia,
- 15,79 € od 19.02.2020 do zaplatenia,
- 15,79 € od 19.03.2020 do zaplatenia,

a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietla.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluve o poskytovanie verejných služieb - balík služieb uzavretej dňa 26.11.2019 pod číslom XXXXXXXXXXXX medzi Slovak Telekom a. s. a žalovaným uvedená v bode 6 písm. b) v znení:

„Vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bude vypočítaná podľa nižšie uvedeného vzorca, ktorý vyjadruje denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy alebo prerušenia poskytovania služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti: vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty = základ pre výpočet ZP - (celé dni uplynuté z doby viazanosti/celkový počet dní doby viazanosti X základ pre výpočet zmluvnej pokuty).“
je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 34,86 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 písm. b) a ods. 13, § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „Zákon o elektronických komunikáciách“), § 53 ods. 1, § 517 ods. 1 a ods. 2, § 544 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie SR“), § 298 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok ďalej len „CSP“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal na žalovanom zaplata sumy 265,63 € s príslušenstvom spočívajúcim v úrokoch z omeškania. V žalobe uviedol, že uplatnenú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa spoločnosti Slovak Telekom, a.s. postúpením na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok. Slovak Telekom, a.s. uzatvoril so žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom dňa 26.11.2019 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb - balík služieb s č. zmluvy XXXXXXXXXXXX. V tejto zmluve je taktiež uvedené ďalšie číslo, a to č. XXXXXXXXXXXX, taktiež je tam uvedené číslo ako identifikácia TV U.. Súčasťou Zmluvy boli aj zmluvné dojednania, ktoré v bode 6) zahŕňali ustanovenia o zmluvnej pokute, ktorú bol účastník povinný zaplatiť pre prípad porušenia záväzku viazanosti, a taktiež aj ustanovenia ohľadom základu pre výpočet zmluvnej pokuty. Slovak Telekom, a.s. poskytoval žalovanému služby, ktoré vyúčtoval faktúrami špecifikovanými v žalobe. Žalovaný tieto faktúry v lehote splatnosti neuhradil. Zároveň Slovak Telekom, a.s. vyúčtoval z dôvodu neplnenia zmluvných povinností žalovanému pokutu vo výške 168,41 €.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplata poplatku za upomienku vo výške 4,99 eur a nákladov skorého vymáhania vo výške 18,90 eur, postupom podľa §145 ods. 2 CSP súd konanie v tejto časti zastavil. Následne sa súd zaoberal námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, pričom dospel k záveru, že táto je nedôvodná. V tejto súvislosti uviedol, že listom o oznámení odstúpenia od zmluvy zo dňa 20.10.2022, právny predchodca žalobcu žalovanému oznámil odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a taktiež v zozname neuhradených faktúr, ktorý bol jeho súčasťou, uviedol všetky neuhradené faktúry, bližšie špecifikované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Taktiež na konci listu bol uvedený aj zoznam zmlúv od ktorých právny predchodca žalobcu odstúpil, pričom v tomto zozname bola uvedená aj zmluva XXXXXXXXXXXX a identifikátor služby U.. Z vyjadrení žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu listom s názvom „Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ nevyplývalo, žeby došlo k odstúpeniu od zmluvy, na základe ktorej si žalobca uplatňoval svoje nároky. Namietal, že zmluva na základe ktorej si žalobca uplatňuje svoje nároky má koncovku 244 a v predmetnej listine uvedená nie je. Z vyjadrení žalovaného tak vyplývalo že žalobca si pohľadávku uplatňuje zo zmluvy, od ktorej právny predchodca žalobcu neodstúpil. V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, na konci listu je uvedený zoznam zmlúv od ktorých sa odstupuje a je tam uvedená aj zmluva XXXXXXXXXXXX a identifikátor služby U., a teda s poukazom na vyššie uvedené, dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu odstúpil aj od zmluvy, z ktorej nároky boli predmetom konania na súde prvej inštancie, a teda námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie vyhodnotil ako nedôvodnú. Ďalej uviedol, že vychádzajúc zo zákonného znenia § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách na rozdiel od § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nevyplýva, že pohľadávky zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb spotrebiteľského charakteru môže byť predmetom postúpenia z telekomunikačného operátora na inú osobu až po skončení zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu od zmluvného vzťahu odstúpil. Vo vzťahu k priznanej sume za poskytnuté služby súd prvej inštancie uviedol, že nárok na ňu žalobcovi okrem zmluvných ustanovení vyplýva aj zo zákona o elektronických komunikáciách, pričom v tejto súvislosti vychádzal najmä zo zákonného znenia predmetného zákona. Žalovaný vo svojich vyjadreniach v konaní pred súdom prvej inštancie namietal aj žalobca uplatňovaný nárok zo zmluvnej pokuty, keďže mal za to, že zmluvné ustanovenie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd prvej inštancie vo vzťahu degresívnemu charakteru zmluvnej pokuty poukázal na rozhodovaciu prax Krajských súdov, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/12/2022, a taktiež na

rozhodnutie sp. zn. 17CoCsp/50/2021. Vychádzajúc z uvedených súdnych rozhodnutí súd ustanovenie týkajúce sa regresívnej zmluvnej pokuty vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku a v tejto časti žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a to tak že žalobcovi bola zo žalovanej sumy 265,63 eur priznaná suma 73,33 eur, čo tvorí úspech žalobcu vo výške 37,57 %. Úspech žalovaného bol 72,43 %, a teda čistý úspech žalovaného a jeho nárok a náhradu trov konania predstavoval 34,86 %.

6. Proti výroku II. a V. napadnutého rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že žalobca si uplatňuje pohľadávku zo zmluvy, od ktorej právny predchodca žalobcu neodstúpil. V tomto smere poukázal na to, že z oznámenia odstúpenia od zmluvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 20.10.2020 vyplýva, že jeho súčasťou bol zoznam zmlúv od ktorých právny predchodca žalobcu odstúpil a z jeho obsahu vyplýva, že spoločnosť Slovakia Telekom, a.s. okrem iného odstúpila aj od Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou návrhu na vydanie platobného rozkazu bola Zmluva i poskytovaní služieb - balík č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.11.201, vrátane dodatku, pričom na základe uvedeného mal žalovaný za to, že hlavný záväzkový vzťah je daný iba Zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, pri ktorej k odstúpeniu nedošlo. Žalovaný mal za to, že v zmysle uvedeného nie je splnený postup podľa §43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, a teda na strane žalobcu absentuje podmienka aktívnej vecnej legitímácie. Zároveň odôvodnenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k odstúpeniu od Zmluvy považoval za nepreskúmateľné keďže žalovaný mal za to, že odstúpenie ako hmotnoprávny právny úkon musí spĺňať požiadavku určitosti. V tejto súvislosti uviedol že žalobca si uplatňuje pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX od ktorej jeho právny predchodca neodstúpil, a taktiež odstúpenie pre neurčitost' možno považovať za neplatný právny úkon. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté výroky zmenil a žalobu zamietol, resp. aby ich zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie podané žalovaným považuje za účelové, nakoľko napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený a obsahuje všetky náležitosti. Uplatnený nárok považoval za právne relevantný a dôvodný, pričom uviedol, že výšku uplatneného nároku preukázal listinnými dôkazmi v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný zaplatenie žalovanej sumy v konaní pred súdom prvej inštancie nijako nepreukázal. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca si uplatňuje pohľadávku zo zmluvy od ktorej právny predchodca žalobcu neodstúpil uviedol, že žalobca sa domáha nároku na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, pričom číslo zmluvy uvedené v napadnutom rozsudku je pravdepodobne len chybou v písaní, keďže z vykonaného dokazovania a odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že sa jedná o zmluvu č XXXXXXXXXXXX. V súvislosti s tým poukázal na to, že v konaní pred prvostupňovým súdom predložil zmluvu na základ, ktorej sa domáhal svojho nároku, a to Zmluvu zo dňa 26.11.2019 v znení jej dodatku zo dňa 09.12.2019, a to Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Od predmetnej zmluvy bolo zo strany právneho predchodcu žalobcu riadne odstúpené, čo následne konštatoval aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. K námietkam nesprávneho skutkového zistenia odvolací súd konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie v predmetnej sporovej veci. Dokazovanie je potrebné vnímať ako procesný postup, ktorý smeruje k vytvoreniu skutkových poznatkov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania možno vzhliadať najmä v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza, a na ktorý následne aplikuje konkrétnu právnu normu. Zistenie skutkového

stavu, ktorý je objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný predovšetkým aj z hľadiska posúdenia pravdivosti tvrdení účastníkov a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporom konaní (primerane rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že nedošlo k naplneniu tejto odvolacej námietky.

12. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

15. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti žalobcom požadovanej zmluvnej pokuty, z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, pričom vo svojom odôvodnení vychádzal z odôvodnení rozsudkov Krajského súdu v Prešove rozhodnutie, sp. zn. 2oCsp/12/2022, sp. zn. 17CoCsp/50/2021. Uviedol, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v priebehu konania súd prvej inštancie konanie v časti uplatňovaných nárokov z poplatkov za upomienku a nákladov skorého vymáhania v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil, odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa prípadnou neprijateľnosťou tejto zmluvnej podmienky. Súdom prvej inštancie mal za preukázané, že v danom prípade bola splnená podmienka aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a taktiež že došlo k odstúpeniu od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, s čím žalovaný v odvolaní nesúhlasil a namietal, že žalobca si uplatňuje nárok zo zmluvy od ktorej právny predchodca žalobcu neodstúpil. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd zaoberal preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti.

16. Podľa § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

17. Oboznámením sa s predloženým spisovým materiálom odvolací súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. XXXXXXXXXXXX s dobou viazanosti na 24 mesiacov. Zároveň v Zmluve bolo uvedené aj ďalšie číslo zmluvy, a to č. XXXXXXXXXXXX, a taktiež identifikátor TV U.. Žalovaný neplnil riadne a včas záväzky súvisiace s poskytovaním predmetných služieb, pričom z predložených faktúr, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania s hradením platieb, v dôsledku čoho právny predchodca

žalobcu od Zmluvy uzatvorenej so žalovaným odstúpil. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalovanému bolo listom zo dňa 20.10.2020 „Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ oznámené, že v lehote 45 dní po splatnosti neuhradil splatné faktúry, na základe čoho právny predchodca žalobcu odstúpil od Zmluvy, ktorá tvorila súčasť tohto listu. Zároveň bol upozornený na možnosť uplatnenia práva v zmysle § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách. Zároveň bolo žalovanému právnym predchodcom žalobcu oznámené listom zo dňa 12.01.2019 postúpenie pohľadávky podľa § 544 Občianskeho zákonníka na terajšieho žalobcu.

18. Vo vzťahu k žalovaným namietanej neplatnosti právneho úkonu odstúpenia od Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uviedol, že v danom konaní došlo k platnému odstúpeniu od Zmluvy, pričom s ohľadom na splnenie podmienky aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu považoval odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie nárok žalobcu uplatnený zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb - balík služieb zo dňa 26.11.2019 za dôvodný. Odvolací súd oboznámením sa s predloženým spisovým materiálom mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená predmetná zmluva, pričom táto bola označená číslom Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Súčasťou tejto zmluvy bola aj Zmluva č. uvedené ako č. XXXXXXXXXXXX, a taktiež aj identifikátor TV č.U. Odvolací súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu listinou označenou ako „Odstúpenie od zmluvy“ zo dňa 20.10.2020 oznámil žalovanému odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej dňa 26.11.2019.

19. V tomto kontexte odvolací súd pripomína, že odstúpenie od zmluvy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je jednostranný právny úkon jedného z účastníkov zmluvy, ktorý vedie k jeho zrušeniu ex tunc. Pre platnosť a účinnosť právneho úkonu odstúpenia od zmluvy sa vyžaduje splnenie náležitostí, s ktorými je spojené vyvolanie právnych účinkov, rovnako ako pri iných prejavoch vôle. V danom prípade právny predchodca žalobcu adresoval žalovanému odstúpenie od zmluvy, pričom súčasťou predmetnej listiny bolo uvedenie zmluvy od ktorých právny predchodca žalobcu odstúpil. Medzi nimi bola zaradená Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená so žalovaným označená číslom č. XXXXXXXXXXXX a rovnako aj identifikátor služby U.. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu predmetnou listinou adresovanou žalovanému dostatočne určito vyjadril vôľu odstúpiť od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, pričom na platnosť tohto úkonu nemá vplyv zrejme nesprávne označenie zmluvy vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré pravdepodobne vzniklo chybou v písaní. Z obsahu listiny, ktorou právny predchodca žalobcu oznámil odstúpenie od zmluvy bolo zrejme, že týmto právnym úkonom vyjadril vôľu odstúpiť od Zmluvy uzatvorenej so žalovaným o poskytovaní verejných služieb zo dňa 26.11.2019. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca si v prejednávanom prípade uplatňoval nárok zo Zmluvy od ktorej právny predchodca žalobcu platne odstúpil, a teda nesprávne označenie čísla Zmluvy, ku ktorému došlo pravdepodobne chybou v písaní nemá vplyv na platnosť tohto právneho úkonu.

20. Vo vzťahu k žalovaným namietanému nesplneniu postupu podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že v danom prípade boli splnené podmienky vymedzené v § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, pričom s poukazom na uvedené konšatoval, že v danom prípade je daná podmienka aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18CoCsp/39/2022 zo dňa 23.02.2023, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že „že podmienkou postúpenia pohľadávky podnikom, je písomná výzva na úhradu pohľadávky, ktorá musí predchádzať postúpeniu, a ktorá predstavuje upozornenie, adresované účastníkovi, na existenciu jeho neuhradeného záväzku. Ak potom k splneniu pohľadávky nedošlo ako do 90 dní od jej splatnosti, môže ju podnik postúpiť písomnou zmluvou inej osobe.“ Odvolací súd uviedol, že v predmetnom konaní boli splnené podmienky ustanovené v zákonomnom znení § 43 ods. 13 Zákona o elektronických komunikáciách, keďže žalovaný sa ocitol v omeškaním so zaplatením svojho peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní, pričom žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie predložil aj listinu označenú ako „Odstúpenie od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb“ zo dňa 20.10.2020, v ktorej právny predchodca žalobcu oznámil odstúpenie a zároveň vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a upozornil ho na možnosť uplatnenia práva v zmysle § 43 ods. 13 zákona. č. 351/2011 Z.z.

21. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods.1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil aj v súvisiacom výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, tak že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady

trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).